

17ПЗ.бр.645/25

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ

Тужилац: Љубица Станковић [REDACTED] кога заступа адвокат Љубица Павловић из Београда;

Тужени: 1. Драган Маринковић из [REDACTED] и

2. Удружење Регионални центар за едукацију и информисање „Решетка“ из [REDACTED],

УРГЕНЦИЈА ЗА ДОСТАВУ ПРЕСУДЕ

Пред насловним судом води се парнични поступак у правној ствари тужиоца Станковић Љубице, против тужених Маринковић Драгана и Удружења Регионални центар за едукацију и информисање „Решетка“, под насловним бројем 17ПЗ.бр. 645/25.

У поступку под насловним бројем адвокат Јована Вучковић Пејчић учествовала је као пуномоћник тужених.

Како је у предметној правној ствари донета Пресуда, а иста до дана подношења овог поднеска није достављена пуномоћнику тужених, овим путем пуномоћник тужених ургира да суд изврши доставу преписа пресуде пуномоћнику тужених, односно да предузме потребне радње како би се достава извршила без даљег одлагања.

Имајући у виду да рок за изјављивање правног лека почиње да тече од дана уредне доставе судске одлуке, молим насловни суд да изврши проверу стања у предмету и омогући уредну доставу Пресуде пуномоћнику тужених.

У Лесковцу, 22.6.2026. године

Пуномоћник тужених,

Јована Вучковић-Пејчић

17 ПЗ.бр. 654 / 25

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ

ТУЖИЛАЦ: Љубиша Станковић из Лесковца, [REDACTED]

ТУЖЕНИ: Драган Маринковић из Лесковца, [REDACTED] и Регионални центар за едукацију и информисање Решетка, [REDACTED], Лесковац, матични број: [REDACTED]. [REDACTED] чији је законски заступник Бојана Маринковић, а које по пуномоћју у прилогу заступа пуномоћник адвокат Јована Вучковић – Пејчић из Лесковца, [REDACTED]

ПРЕДЛОГ ЗА УКИДАЊЕ КЛАУЗУЛЕ ПРАВНОСНАЖНОСТИ И ИЗВРШНОСТИ

Пред насловним судом вођен је поступак по тужби тужиоца, а главна расправа је закључена дана 06.4.2026.године.

Након закључења главне расправе пуномоћнику туженог нити туженицима није достављена Пресуда ПЗ.бр. 654 / 25 од 06.4.2026. године, а пуномоћник туженика је након неформалног сазнања да је пресуда донета ургирао поднеском Суду да се отправак пресуде достави пуномоћнику туженика у складу са законом.

У току месеца јула 2026.године туженицима је од стране Јавног извршитеља Марије Јовић из Лесковца извршена достава Решења о извршењу донетог на основу извршне исправе – пресуде Вишег суда у Београду ПЗ.бр. 654 / 25 од 06.4.2026. године на којој је утиснута клаузула правноснажности и извршности са даном 26.5.2026.године.

Како првостепена пресуда није достављена туженицима, то пуномоћник туженика сматра да иста није могла стећи својство правноснажности а ни извршности, односно да су клаузуле стављене незаконито јер рок за изјављивање жалбе за туженике још увек није почео да тече, те пуномоћник туженика ставља предлог Суду да донесе решење којим ће укинути клаузуле правноснажности и извршности стављене на Пресуде Вишег суда у Београду ПЗ.бр. 654 / 23 од 06.4.2026. године.

У Лесковцу, 07.8.2026.године

poslato poštom
12.8.2026.

17 ПЗ бр. 654 / 25

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ

ТУЖИЛАЦ: Љубиша Стапковић из Лесковца, [REDACTED]

ТУЖЕНИ: Драган Маринковић из Лесковца, [REDACTED] и Регионални центар за едукацију и информисање Репетка, [REDACTED] Лесковац, матични број: [REDACTED] ПИБ: [REDACTED], чији је законски заступник Бојана Маринковић, а које по пуномоћју у списима заступа пуномоћник адвокат Јована Вучковић – Пејчић из Лесковца, ул. [REDACTED]

Пуномоћнику туженика је дана 10.8.2026.године достављена Пресуда Вишег суда у Београду 17ПЗ.бр. 654 / 2025 од 06.4.2026. године, те туженици преко свог пуномоћника у законом предвиђеном року изјављују

ЖАЛБУ

Против Пресуде Вишег суда у Београду 17 ПЗ бр. 654 / 25 од 06.4.2026.године

Против става 2 и 4 Пресуде, са свих законом предвиђених разлога, са предлогом да инстанциони суд усвоји ову жалбу, укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Образложење

Пуномоћник жалиоца најпре истиче да је побијана пресуда у ставовима у којима се овом жалбом побија захваћена битним поврсама одредаба ЗПП из члана 374 став 2 тачка 12, односно побијана пресуда има недостатака због којих се не може испитати, изрека исте је неразумљива, противречи сама себи и разлозима пресуде, у пресуди нису наведени разлози о битним чињеницама, односно дати разлози су нејасни и противречни, односно о битним чињеницама постоји противречност између онога што се у разлозима пресуде наводи о садржини исправа.

Првостепени суд је провео предложене доказе, али је чињенице утврђене у току поступка погрешно тумачио и извршио погрешну примену материјалног права.

Наиме, првотужени Драган, новинар и одговорни уредник портала Решетка је неспорно на основу сазнања добијених усмено од председника већа који је поступао у предмету Основног суда у Лесковцу К.бр. 515 / 2022 добио информацију да је против тужиоца већ донета пресуда којом се оглашава кривим да је учинио кривично дело које му се ставља на терет.

Првотужени је разумно веровао да је поступајући судија свестан свих правних последица изреченог дао информацију новинару која мора бити тачна, а посебно имајући у виду чињеницу да је кривични поступак против тужиоца трајао неразумно дуго, чак неколико година, при чему је тужилац носилац јавне и политичке функције.

У прилогу ове жалбе, а имајући у виду да је поступак против тужиоца заиста окончан тек након закључења главне расправе, пуномоћник туженика доставља извод са портала суда из кога се неспорно утврђује да је тужилац и оглашен кривим у том кривичном поступку, те да је инстанциони суд пресуду у осуђујућем делу потврдио, а у делу којим је изречена казна преиначио тако што је изрекао дужу казну.

Како је тужилац носилац политичке функције, то је првотужени сматрао да у складу са одредбама Закона о јавном информисању и медијима јавност има оправдан интерес да буде обавештена о току и исходу кривичног поступка који је вођен против тужиоца.

Пуномоћник туженика сматра да је закључак суда да туженици нису понудили писани доказ да је информацију о исходу поступка првотужени добио из суда неисправан јер првотужени осим што је могао да кроз свој исказ пренесе информацију и чак наведе извор није могао да поседује било какав други доказ.

Слобода медија гарантована је одредбом члана 46 и 50 Устава РС, те би у случају ограничења права медијима да преносе информације које јавност има оправдани интерес да зна озбиљно угрозила улогу медија у демократском друштву.

Пуномоћник тужених указује Суду и да је одредбом члана 112 став 1 Закона о јавном информисању и медијима предвиђено право на накнаду штете лицу на које се односи информација чије је објављивање у складу са овим законом забрањено, док објављене информације у спорним текстовима не подлежу под законску забрану објављивања.

Пуномоћник туженика указује инстанцијом Суду на значај јавне расправе за демократско друштво, као и да потреба да се она негује представља вредност, односно циљ судске праксе Европског суда за људска права у вези са чланом 10 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода који се односе на слободу изражавања, те да Европски суд за људска права са неодобрављем гледа на свако мешање које може имати негативан и одвраћајући утицај на остваривање овог права или на јавну расправу.

Првостепени суд приликом доношења побијане пресуде није утврдио основне претпоставке које је развио Европски суд за људска права у случају позивања на кршење члана 10 Европске конвенције а то је да ли је ограничење слободе изражавања прописано законом, да ли оно има легитиман циљ, те да ли је заиста неопходно ради заштите права и угледа тужиоца.

Првостепени суд **није ценио позицију туженика** – мали интернет портал који са скромним средствима на југу Србије годинама покушава да остварује улогу медија у друштву, затим **није ценио позицију тужиоца** – носиоца функције те чињеницу да код политичара према схватању Европског суда за људска права важи начело да су границе прихватљиве критике шире за политичаре него за физичка лица јер се политичар неминовно и свесно излаже детаљној анализи у погледу сваке своје речи и поступка од стране новинара и јавности у целини, те да он стога мора показати већи степен толеранције.

Првостепени суд није ценио ни чињеницу да обавезивање туженика на накнаду штете тужиоцу може угрозити функционисање и рад туженика.

Првостепени суд је такође пропустио да цени чињеницу да тужиоцу није стало до објављивање тачне информације о спорном поступку јер је и сам изјавио да захтев за исправку информације није поднео, што може довести до закључка да је циљ тужбе у овом парничном поступку био искључиво ућуткивање утицајног медија у локалној средини.

Такође, првостепени суд је приликом одлучивања о трошковима парничног поступка неправилно одредио да туженици плате и накнаду за приступ рочишту које је одржано дана 15.01.2025. године пред Основним судом у Лесковцу јер је тужилац сам погрешно и тужбу поднео ненадлежном суду који се потом огласио ненадлежним и предмет уступио надлежном насловном суду, те ове трошкове свакако нису скривили туженици.

Такође, првостепени суд је тужбени захтев само делимично усвојио те пуномоћник туженика сматра да је и трошкове поступка требало досудити сразмерно успеху у парници.

Следом реченог, пуномоћник тужених предлаже да инстанциони Суд усвоји ову жалбу, укине пресуду у побијаним деловима, те предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

У Лесковцу, 12.8.2026. године

Адв. Јована Вучковић – Пејчић,

Правни Сектор
Јована Вучковић – Пејчић
Лесковац, 11. Октобар бр: 17/10